

A take budu woni wam zynisch, dokulaž daniž mojogo Wofchza, daniž mno nehujnaju.

Ale to hom ja wam gronič, aby, gaž ta šchtunda pschižo, wy še togo dopomněli, až ja hom wam jo gronič; to pak nejšom ja wam wot sachopena gronič, pscheto ja bėch podla waš.

Dajšcho nam, l. p! s togo š. evangelia gronišch „wot togo Kněsa našchogo Boga,“ a glědasch: čto Bog jo,

I. Sa šwojim wjašymom,

II. Sa šwojimi wošebnosczami.

Kněš Bog, čto kšchek došlězišch šchi?

Ty nejšy k humyšleu!

Twoj wjašym jo zu dšymoki;

Našch duch to nedošenu.

Glich šy ty nam še pokasač,

We Kristu nam še wižesch dač,

Měj žek ja taku gnadu!

Amen.

Sa dajšcho nam glědasch

II. Čto Bog jo sa šwojim byšchim.

Bog jo sa šwojim byšchim jano jaden Bog.

Wono šu we Božem byšchu deče tschi parščony, ten Wofchz, Syn a šwěty Duch, wot kotarychž Jesus žėjo: „Gaž pak ten troschtar pschišch bužo, kotaregož ja wam budu pošlasch wot togo Wofchza, ten Duch teje wěrnosczzi, kenz wot togo Wofchza hujžo, ten bužo šnanisch wotemno;“ wono jo pak jano jaden Bog, wot kotaregož Jesus žėjo: „Čtož waš hušmerschijo, bužo inenisch, až won Bogu na tom šlužbu žyni,“ a pla Marc. (12, 29) žėjo won: „Ča předna pschikasn mjasy šchylnyimi jo: Šsluchaj Šsrael, ten Kněš našch Bog, jo jano jaden Kněš!“